

Nit històrica a Viena

CRÒNICA L'Orfeó Català i el Cor de Cambra triomfen en el seu debut al Konzerthaus

MARTA
Cervera

VIENA
Enviada especial

La de divendres va ser una nit màgica per als gairebé 100 integrants del Cor de Cambra i de l'Orfeó Català que van participar a Viena en un concert especial per celebrar el centenari dels *Gurrelieder*, una singular obra d'Arnold Schoenberg. Set minuts d'aplaudiments al Konzerthaus van acomiadar els grans efectius que requereix l'obra i que va comptar amb gairebé 200 veus (a les formacions catalanes s'hi van sumar intèrprets de la Singakademie de Viena i del Teatre Nacional d'Eslovàquia), 120 músics de la Simfònica de Viena i una col·lecció de destacats solistes dirigits pel japonès Kent Nagano. La magnífica soprano Angela Denoke (Tove), els tenors Jay Hunter Morris (Waldemar) i Kurt Azeberger (bufó), la mezzosoprano Mihoko Fujimura i el baríton Albert Dohmen -aquests dos van actuar a *L'or del Rin* al Liceu- van convèncer amb les seves interpretacions d'aquest poema dramàtic sobre l'amor immortal entre el rei Waldemar i la bella Tove.

LUCAS BECK

►► **Esdeveniment** ► Més de 300 intèrprets, dirigits per Kent Nagano a la Konzerthaus, divendres.

«**El concert** hauria sigut impensable en època de Millet», va dir una cantant de l'Orfeó

La interpretació de l'obra era el debut de les dues corals catalanes a la capital austríaca. Les seves veus es van empastar a la perfecció amb la de les altres formacions. Encara que l'orquestra va tapar considerablement les veus masculines, situades

massa a prop i al mateix nivell que els metalls, Joan Francesc Folqué, el membre més jove de l'Orfeó que va participar en la vetllada, somreia satisfet a l'acabar. «Aquest concert ha sigut la guinda a una temporada fantàstica per a mi en què he cantat

Prokófiev, Guinjoan, Bach... I la setmana que ve culminarà amb la nostra participació al Camp Nou en el *Concert per la Llibertat* i amb la Filharmònica de Berlín al Palau, l'1 de juliol. No es pot demanar més», va afirmar aquest cantant *amateur* de 22 anys.

Elli i la resta van reivindicar la seva catalanitat després del concert entonant el *Cant de la senyera*. Va ser en una sala annexa i en *petit comité*, després de rebre la felicitació de Josep Vila, el seu director artístic, i Mariona Carulla, presidenta de la Fundació Orfeó-Palau. Fins i tot l'ambaixador d'Espanya a Àustria, Alberto Carnero, va confessar haver-se emocionat amb l'himne català: «Ha sigut meravellós perquè la cultura és universal».

AVUI, CONCERT A LA SALA MOZART // «Aquest concert hauria sigut impensable en època de Fèlix Millet», reconeixia la veterana Montse Suriñach, que fa 30 anys que canta per amor a l'art a l'Orfeó, un cor *amateur*, a diferència del Cor de Cambra. No és l'única que pensa així. Amb Millet, espoliador del Palau que sempre va estar més interessat a potenciar l'auditori modernista que en la seva ànima, és a dir, en la coral que va impulsar la seva edificació a través d'una subscripció popular, difícilment haurien passat a ocupar un lloc central. El compromís de potenciar els cors i la seva internacionalització, peces clau en el full de ruta de Joan Oller, director general de la Fundació Orfeó-Palau, estan donant resultats. Avui l'Orfeó Català dirà adéu a Viena cantant a la Sala Mozart, amb 500 seients. =